

פעולת צדיק

ע"ש מוהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

לקבלת עלונים ועדכונים
יש לשלוח בקשה לדוא"ל: ptz@ptz.co.il

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

לרגל השנה החדשה

הנהלת מוסדות "פעולת צדיק" שולחת בזאת את ברכותיה למרן הגאון

הרב **יצחק רצאבי** שליט"א ראש המוסדות ה' יאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים

רבני בית ההוראה שליט"א כלל התורמים והפעילים הע"י

יהי רצון שהמב"ה ישפיע על כל אחד ואחד מהם שפע ברכה והצלחה, בריאות ורפואה שלימה ויכתבו כלם בספר החיים ובספר הזכרון, אכ"ר.

הלקה והמוסר מפגעי הטבע

לפני זמן מה קרה אסון גדול בארץ נפאל. שמעתי, כי נהרגו שם ברעידת אדמה אלפי אנשים. כל כך הרבה אנשים קיפחו את חייהם. מתו שלא בזמנם, ובמיתה משונה. עלינו לדעת, מה הדבר אומר לגבינו?

כמובן, דברים כאלה שקורים בעולם, באים רק בכדי לעורר אותנו, או גם בשביל זה:

הר"ן בדרשותיו כותב דבר יסודי מאד, וז"ל, לפעמים מתחדשים מקרים בריחוק מקום, ובאיים הרחוקים, קורים אסונות בעולם, רחוק מארץ ישראל ומן היהודים, כדי שיתעוררו ישראל בתשובה. וייראו ויפחדו, פן יגיע עליהם הפורענות. הדבר בא לאותת, כי ח"ו האסון היה צריך להגיע אלינו. אבל הקב"ה, מרוב אהבתו אלינו, מתרה בנו. הוא עושה את האסון במקום רחוק, בכדי שנתעורר לתקן את מעשינו:

ומביא הר"ן, כי זהו פסוק מפורש בנביא צפניה, וזהו מה שאמר הנביא, הכרתי גוים, נשמו פנותם. החרבתי חוצותם מבלי עובר. נצדו עריהם, מבלי איש, מאין יושב. אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר וגו'. הקב"ה עושה שמה וחרבה, בארצות שהן ליד א"י. והנביא אומר בשם ה', כי הקב"ה עשה זאת, בכדי שתיראי אותי, שתכנס בכס יראת שמים, ותקחי מוסר:

מוסיף הר"ן ואומר, וכשאינם מתייסרים ברעת האחרים, הפורענות הולך הלוך ונסוע, וילך הלוך וקרב. ואין ספק, כי מי שרואה כל אלו התלאות, אשר הן באמת התראות ה' יתברך, ועודנו מחזיק בדרך אשך דרך בה, הוא כמי שעובר עבירה וקיבל עליו התראה, והתיר עצמו למיתה. לכן אין ספק, כי בזמנים אלו, הר"ן מתכוון כנראה על ימי התשובה, הימים הנוראים, ראוי להפש היטב על רפואת הנפש, ולהקדימה על רפואת הגוף וכו':

הארצות הללו, כגון נפאל וכן תאילנד וסביבותיהם, אשר גם שם היו בשנים האחרונות אסונות גדולים, כגון הצונאמי, הם מקומות של זוהמא ותועבה. אבל משום מה, אף אחד אינו מדבר על כך, שעליהם לתקן את מעשיהם. א"כ כמעט היה מגיע להם מבול:

זהו שנאמר, המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. הר"ן הזכיר את הפס' הכרתי גוים וגו', וניתן לראות שבהמשך כתוב, השכימו השחיתו כל עלילותם. אבל למיטב ידיעתי, אף אחד בעולם לא מדבר על הרשע והפשע. לא מיניה ולא מקצתיה. מדברים רק, על כיצד לעזור לנפגעים, עזרה גשמית. עזרה רוחנית, מאן דכר שמה:

אבל אנחנו צריכים לקחת את המוסר. זה לא שאנחנו כמותם, חס ושלום, אבל בכל אופן התביעה מאיתנו היא גדולה ביותר. ובכלל, באופן כללי, על כך שעם ישראל הולכים לצערינו בתרבות של אומות העולם. אם נמצאים שם כ"כ הרבה ישראלים, בכל מקומות הטינופת הללו ושכמותם, א"כ בודאי שהדבר צריך לעורר אותנו, ולהתרחק מכל כיוצא בזה. והמקום ברוך הוא יחוס על עמו ונחלתו, אכ"ר:

מלוט ומתומצת מתוך השיעור השבועי - מוצש"ק אמור התשע"ה

בשורה משמחת!!!

בסייעתא דשמיא בשטו"מ נפתח "כולל אברכים" בזמן אלול התשע"ה, בבית הכנסת "נצר שלום" במושב אחיהוד. סדרי הלימוד בכולל יהיו, בסדר א' - הלכתי עיוני, וסדר ב' - גמרא בעיון. ראש הכולל הרה"ג **אבשלום יעקב שליט"א** רב ומו"צ בבית ההוראה ד"פעולת צדיק".

המעוניינים לתרום ספרי קודש ללימוד בכולל (ש"ס), ראשונים, אחרונים וכן ספרי פוסקי זמנינו) ניתן לפנות לטל': 052-8727300. כמו כן אברכים המעוניינים ללמוד בכולל יפנו לראש הכולל, טל': 050-4199019

אם צריך למנוע כניסת מעוברות לבית הקברות

שאלה: מניין המקור ומהו הטעם למה שיש נשים בזמנינו הנמנעות מלהיכנס לבית הקברות כשהן מעוברות, ואיך יש לנהוג ולהנהיג בזה?

תשובה: מקור לזה לא נמצא, אבל הדעת נותנת כי מעצמן נמנעו, מפני שבחדשי הריון הן חלשות בגופן מאד, וכח דמיון ורגישותן מתגבר ביותר, על כן חששו שבראותן קברי מתים וכו' שמא תיפול עליהן אימתה ופחד, ויזיק הדבר להן ולעובריהן, ובפרט בזמנינו שירדה חולשא גדולה לעולם. וז"ל ספר הברית חלק א' מאמר י"ז פרק א' דף ע"ט ע"ב ד"ה והנה, הנשים המעוברות, הן נעשות מאד מוחשיות בטבע הגוף והנפש, ומתחזק אצלן כח הדמיון והתאוה [למאכל וכיוצא בזה. יב"ן], עד לפעמים לתאוה זרה, כמו לאכול הסייד והנתר וכדומה. ואין למנוע מהן דבר [אלא אם כן הוא רעל וכדומה, כמובן, יב"ן], מפני שאם ימנעו מהן, יכולות חס ושלום על ידי כח דמיון החזק בזמן ההוא, לצייר תמונת אותו דבר בגוף הולד, ולהירשם בו כתמים או בליטה וכו' לכן צריך שתשמור את עצמה וכו' יעו"ש"ב:

ובשו"ת מנחת יצחק חלק י' סימן מ"ב השיב למי ששאל אותו על דבר אשר שמע אומרים בשם נשים צדקניות שנוהגות שלא לילך לבית החיים בימי הריון וכו' גם אנכי לא ידעתי המקור וכו' יש למצוא טעם למנהגן, על פי מה ששינונו בפרק ג' דפרה משנה ב' חצרות היו בירושלם בנויות על גבי סלע ומתחתיהם חלול עד קבר התהום, ומביאים נשים מעוברות ויולדות ומגדלות שם את בניהן, שלא יהא בילדים שום חשש שנטמאו ממת וכו'. הלכך גם כהיום, שבמהרה יבנה בית המקדש, והן עומדות ומצפות מתי יזכו למצוה רבה זו, שיהיו ילדיהן ראויים למלאות מים מן השילוח לקדש מי חטאת שמזים מהם על הכהן השורף פרה אדומה, כי בעובר לא שייך דין טהרה בלועה, משום דעובר ירך אמו, לכן כשהיא נטמאת, גם הוא נטמא יעו"ש"ב. אבל לענ"ד הוא טעם דחוק ורחוק:

ועל כל פנים אפילו לנימוקו, הרי די היה שהנשים בירושלם עיקר"ת וסביבותיה בלבד היו נוהגות כך, ואעיקרא יש להעיר על מה שכתב דכשהיא נטמאת, גם הוא נטמא, שאין זה שייך אלא בזמנם שהיו מטהרים אותן תחילה במי חטאת. אבל בזמנינו שכולנו טמאי מתים, ואין לנו מי חטאת, גם העוברים שבתוכן טמאים ממילא. ולא דנו אלא לענין טומאת מתים, שצריכים הכהנים לזהר אף שהם טמאי מתים. ויש מקום להחמיר אפילו לגבי אשת כהן מעוברת שלא תיכנס לבית הקברות, הגם שמצד הדין מותרת מטעם ספק ספיקא, שמא העובר אינו זכר, ושמא הוא נפל, כמו שהקדים במנחת יצחק שם על פי ספרים וסופרים [ולבית היולדות מותר שתיכנס משום פיקוח נפש, ואף כשילדה ונתברר שהוא זכר, אין חובה להוציאו משם מחשש נפלים או מתים בבית החולים, כיון שנכנסה בהיתר, ולא טימאה אותו בידים. ועיין מ"ש בס"ד בש"ע המקוצר יורה דעה הלכות טומאת כהן סימן קפ"ג סעיף י"ח. ובזמנינו שמבדרים אם זכר הוא או נקבה על ידי אולטרא סאונד כבר בזמן שהיא מעוברת, ממילא יש מקום להחמיר שלא תלך אלא למקום שנוהרים מטומאת מת]. אבל שישארו טהורים לגמרי כדי למלאות מים וכו', מסתברא דלא מהני. ועיין רמב"ם פרק ב' מפרה אדומה סוף הלכה ז', מטבילין היו התינוקות וכו' שמא נטמאו בטומאה אחרת. ומצד טומאת נדה ולידה, עיין תוספות זבחים דף ק"ג. ד"ה ומביאין, ובחזון נחום פרק ג' דפרה משנה ב', ושאר אחרונים:

ובשמירת הגוף והנפש סימן קמ"ב הערה ד' כתב מדנפשיה נימוק אחר, שכנראה מה שהרבה נשים מקפידות שלא להיכנס אז לבית הקברות, הוא מטעם שכתב בשבט מוסר פרק כ"ד שתיהוה בפרט בימי עיבורה שלא להיכנס במקומות של טומאה, ובמקומות שיש בהן ריח רע, לפי שהולד נוצר כפי ראות עיניה:

וחיזוק לכך ממה שהובא בספר צדיקים נסתרים שנדפס מקרוב בדף פ', שאמר הרמ"מ זצ"ל (בעל ספר אהבת חיים) לאשה אחת שבנה נהיה אילם, כי זה מפני הריונה נכנסה לבית הקברות ונדבקה בה רוח טומאה. אז נזכרה כי אכן כך היה, והבינה מדוע חיזוק דווקא בנה זה

יעו"ש, ובמ"ש בס"ד לגבי המנהג בזה וכיוצא בזה בתימן, בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר יורה דעה הלכות הרחקות בימי נידותה סימן קנ"ב אות ל"ה:

הלכך טוב לחוש לכך, בבחינת שומר נפשו ירחק מזה, הן מטעם הפשט, הן מטעם הנסתר:

אורחים בבית הכנסת

שאלה: בית הכנסת שלנו הינו בית כנסת תימני בנוסח בלדי בלבד, ויש בו תקנון מסודר. ראוי לציין שיש גם מתפללים ספרדים קבועים מסיבות שונות, כגון: נישואי תערובת, מתיישבי המקום וכו'.

א. האם מתפלל ספרדי קבוע יכול לקרא בתורה או את ההפטרות בנוסח ספרדי?

ב. האם מתפלל ספרדי שאינו קבוע, כגון אורח שהפתיע בקנייה, יכול לעלות לקרוא בתורה או את ההפטרות בנוסח ספרדי?

ג. מה חשיבות ההפטרות על פי מסורת תימן?

תשובה: א. כלל גדול בדינו אל ישנה אדם ממנהג המקום מפני המחלוקת, כדאיתא בפסחים דף נ' ע"ב, וכן הלכה פסוקה בכל ספרי הפוסקים. הלכך ברור שמתפלל קבוע שיש לו מנהג אחר ממה שנוהגים הציבור, לא ישנה בפרהסיא ממנהגם.

דבר זה נוהג בכל הקהילות. כלומר לא דווקא בבית כנסת של תימנים שיש שם מתפללים ספרדים, אלא גם אצל אשכנזים וכו'. ורק בדלית ברירה מתירים זאת, כמו שהעלה בהדיא בספר פסקי תשובות סי' קנ"ב אות ז' דף קע"ג, אם המניין אשכנזים אין בעל קורא אלא ספרדי, יכולים לכבדו לקרוא בתורה אף שהמבטא שונה. וכן אשכנזי במניין של ספרדים. אך דווקא כשאין בעל קורא אחר. כי לכתחילה נכון להקפיד שיהיה בעל קורא אשכנזי במניין של אשכנזים, ובעל קורא ספרדי במניין של ספרדים. עיין בשו"ת מנחת יצחק ח"ג סי' ט' וחלק ד' סי' מ"ז, ושו"ת יבי"א ח"ו סי' י"א, ושו"ת חלק לוי אור"ח סי' פ"ט, וספר אורח ישראל חלק אור"ח סי' ט' וכו' יעו"ש. [ומסיים שם בפסק"ת שבקריאת פרשת זכור חייבים להקפיד על כך אפילו בדעיבד עי' בס' תרפ"ה וכו' יעו"ש, וזה לפום מאי דנקטי אינהו שקריאתה מדאורייתא. משא"כ לדין שאין חוששים לזה רק לכתחילה. וכמו שהעליתי בס"ד בש"ע המקוצר סי' קכ"ה סע' ג'].

כל שכן התימנים שאין אצלם חזן קורא קבוע, יען כי כולם יודעים ועולים וקוראים בתורה בעצמם, ומבטאם הוא הנכון יותר משאר קהילות ישראל כידוע, שיש להקפיד לא לקרוא שם במבטא אחר שהוא פחות ממנו. לכן ספרדי או אשכנזי הבא לבית הכנסת של תימנים, יכול לעלות לס"ת ולברך, אך את הפסוקים עצמם יקרא במקומו החזן העומד בעומד לצידו. וכן נוהגים. וכמו כן בתפילות, אין לשנות ממנהג בית הכנסת.

ובבתי כנסיות מסודרים נוהגים כך, לא רק במתפלל קבוע אלא אפילו לגבי אורח, כשמזמינים אותו להיות שליח ציבור, הוא מתפלל אך ורק לפי מנהג ונוסח המקום בלבד, וכמ"ש בס"ד בשע"ה הל' בית הכנסת סי' כ"ז הערה י"ד ד"ה מנהג. וכמובן ה"ה לשאלתך לגבי קריאת ס"ת והפטרות. ובפרט שהינן מוצא צורך לשמר את מסורת ק"ק תימן יע"א שהם רוב הציבור בבית הכנסת שלכם, כדי למנוע בלבולים והצעות של שינויים במשך הזמן, ירבו כמותך בישראל.

ב. נמצא אפילו אורח וכן מתפלל בלתי קבוע, רצוי בכל אופן שלא יקרא זולת במבטא המקובל באותו בית הכנסת. אבל כיוון שהציבור מבינים את קריאתו, ובנ"ד אין המדובר בכל הקריאה אלא רק אחד מן המברכים בלבד, אי נמי בהפטרות בלבד, תלוי הדבר בהחלטתכם, אם לחיוב ואם לשלילה, ובלבד שלא תהיה מחלוקת ח"ו. והאמת והשלום אהבו. אפשר להציע לאורח שקנה בהפתעה, שיזמין אחד מהציבור לקרוא במקומו כפי מנהג ונוסח המקום, וזכות המצוה נשארת לקונה.

ג. אין הבדל בכל זה בין קריאת ס"ת להפטרות, כי גם להפטרות יש חשיבות גדולה אעפ"י שאינה באותה דרגא של ס"ת כנודע, ויעוין מש"כ בס"ד בתשובותי עולת יצחק חלק ב' סי' ק"ד אות ה' מד"ה ולכאורה. וכבר כתב החיד"א כי הגם שנתקנה ההפטרות בשעת השמד שגזרו האומות שלא יקראו ישראל בתורה, מ"מ אף כשבטלה הגזירה נשארה התקנה לדורות, כי מן השמים נתגלגל הדבר, לפי שהיה צורך פנימי ונסתר מכאן ואילך לתקנה הזאת:

תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת עולת יצחק כת"י

זמן בריחתנו

הפריץ, מה יום מימים. האיר הי"ת את עיניו והשיב לו בערמה, יש לנו היהודים חג מחר, לפיכך הננו נוסעים לשמוח עם בני משפחתנו שבעיר פלונית. אמר הפריץ, הנני רואה שתמיד מתבלבל אני בזמני המועדים של היהודים, וזה משבש את סדרי המלאכה, לכן כדאי שמכאן ואילך ארשום בפניקסי כל חג מתי זמנו. הוציא את פניקסו, ושאל את היהודי מה שמו של החג הזה. השיב לו זמן בריחתנו (על משקל זמן חירותנו, זמן שמחתנו וכו').

הגוי שכיזעו אינו מבין לשון הקודש, רשם לפי תומו תיבות אלו בפניקסו, ופטר את היהודי לדרכו לשלום, והוא עבר את הגבול ותינצל נפשו עם כל הנלוים אליו:

ויהי ממחרת, ראה הפריץ יהודי אחד חורש וזורע שדהו כמעשהו בחול, תמה עליו, היאך אתה מחלל את החג שלכם. הלה התפלא, בחשבו שהוא חומד לו לצון, וכי איזה חג היום. אמר לו, יהודי פלוני אמר לי זאת. השיב לו, לא יתכן. אמר הפריץ, אפילו את שמו של החג הגיד לי, ורשמתי בפניקסי למזכרת. הוציא הפניקס מחיקו ואמר, הנה שמו זמן בריחתנו.

אז הבין אותו יהודי והשיב לו בחכמתו, החג הזה אין לו מועד קבוע. אצל כל יהודי הוא חל בזמן אחר: מתוך נפלאות מתורתך, פרשת ראה, ע"פ ושמת בחגך.

מעשה שהיה בימי שלטון ה"פריצים", שבשם זה נתכנו מושלי המחוזות בארצות אירופה רוסיה ופולין, וידוע כי היהודים היו עשוקים ורצוצים תחת רשותם וממשלתם, כל פריץ במחוזו. ולכן יהודי אחד כאשר ראה כי אין לו תקוה שם לפרנסה, לפי שהפריץ העריץ שבאותו המחוז מצץ את דמו במסים וארנוניות שלא יכל לעמוד בהם, החליט לעשות מה שעשה יעקב אבינו ע"ה, כמו שנאמר (בראשית ל"א, כ"א) ויברח הוא וכל אשר לו וגו'.

וכך הוה, אסף את כל מיטלטליו הדלים והעמיסם על עגלה, הוא וכל בני ביתו, ויברח וימלט למחוז חפצו שהוא מקום אחר מחוץ לתחום שלטון אותו פריץ. ובכדי שלא יתפס ע"י רואים ומלשינים ועיקבותיו לא יודעו, לא הלך בדרך המלך אלא בחר לו ארחות עקלקלות.

אך לפתע פתאום חשכו עיניו בראותו כי דווקא באותה דרך נסע הפריץ בכבודו ובעצמו במרכבתו, באופן שהוא בא מכאן והפריץ בא לקראתו משם. שאל אותו

בית מדרש
זמן זמן
שמחתנו

"פעולת צדיק"
ע"ש נאור עוזנו מהרי"ץ זנוק"ל ט"ל. 404-500-599-1

איחוד
בני הכנסת
ק"ק תימן
קרית אטא

המעמד הגדול של הקבלת פני רבו ברגל

יתקיים אי"ה ביום שלישי ט"ז תשרי התשע"ו,
א' דחיה"מ סוכות, באולמי "גל", רח' פינסקר קרית אטא

במעמד

מ"ק מרן	מ"ק מרן	מ"ק מרן
הרב יצחק רצאבי שליט"א	נאב"ד מאקאווה שליט"א	מ"ק מרן
הרה"ג שלמה חיים דיסקין שליט"א	הרה"ג אליהו מימון שליט"א	מ"ק מרן
הרה"ג משה רצאבי שליט"א	הרה"ג אבשלום יעקב שליט"א	מ"ק מרן

מרא דאתרא
מרא דאתרא
מרא דאתרא
מרא דאתרא

המעמד יפתח בתפילת מנחה בשעה 18:15

הבט לעילי נשמת
זרחי טוביה מן הרב אברהם יצחק זצ"ל
ר' יוסף מן יוסף מן יוסף
יעקב הגדול טחור בת יהודה ע"ה

מזמור
מזמור
מזמור

מזמור
מזמור
מזמור

ארגון בני הישיבות ד"פעולת צדיק"
לבני הישיבות די בכל אתר ואתר

בשמחה רבה הננו להודיעכם על מבחן שלב הגמר והכתרת חתני שלחן ערוך המקוצר - מחזור ל"ו המבחן יתקיים ביום חמישי כ"ה תשרי התשע"ו בבית המדרש "פעולת צדיק", רח' מהרי"ץ (המכללה) 4, בני ברק בין השעות 17:00-19:00 בלבד

הכתרת החתנים תתקיים לאחר מכן במעמד מרן הגאון רבי **יצחק רצאבי** שליט"א

ברכת מזל טוב

שלוחה מאיתנו קמי הרב **שילה יגאלי** הי"ו
עב"ג למשפ' **עברון** תחי'
יה"ר שיהיה זה הבנין מלא אורה ושמחה ויכון על מבועי התורה והיראה
כעתירת
הנהלת מכון ובית מדרש "פעולת צדיק"

והסיר ה' ממך כל חולי

תרופה לדלקת וכן גם אין טיפול מונע לכך. לפתע נזכר בעלה בסיפורים שהכאנו מאנשים שתרמו ונושעו, והוא החליט לנסות גם הוא, ואכן הוא נדר שאם הכאבים יחלפו הוא תורם סכום מסוים לארגון "פעולת צדיק". כעבור מס' מועט של ימים חלפו הכאבים והיו כלא היו. הרב ש' היוו הודה להשי"ת על הישועה ושילם את נדרו שנדר.

הרב ש' היוו גר במרכז הארץ, נשוי ואב לחמישה ילדים. ההריונות והלידות של ילדיו עברו בס"ד בצורה תקינה ובריאה. בהריון הששי החלה האשה להרגיש כאבים בעצמות הגוף. הכאבים הלכו והתגברו והקשו על הטיפוקד היום יומי. בלית ברירה הלכה האשה להבדק. היא עברה מס' בדיקות, והתוצאות היו שיש לה דלקת פרקים כרונית. הרופאה אמרה לה כי במקרה כזה אין

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, חייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070, שי נאה למצטרפים.

האותיות הלפופות והעקומות בספרי תורה

הנכוחה, ומכניס אותו לגן עדן. ואם לא הלך בדרך ישרה אלא הולך אחר עיניו כמו חוה שקלקלה אורחותיה וגרמה לאדם ולכל תולדותיו מיתה וגם גרמה לעצמה, הקב"ה מזמין אותו המלאך הממונה על הרשעים ודוחף לאותו רשע ברגלו לגיהנום. והיא הנקראת אות החיים ואת החיוב. חיים, כשהיא שלימה בגופה. חיוב, כשהיא עקומה לצד שמאל. עכ"ל.

בספר נפלאות מתורתך כתב מרן שליט"א על הפסוק "ולא תקחו כפר לנפש רצח" (במדבר ל"ה, ל"א) פסוק זה, הוא אזהרה לבי"ד שלא ליקח כופר ממון מן הרוצח, ואפילו רצה גואל הדם לפטרו. שאין נפשו של זה הנהרג קניין גואל הדם, אלא קניין הקב"ה... ואפשר לענ"ד לומר כי על כן הפ"א כאן לפוף בתיבת כפר... לרמוז על הנפש הצפונה בתוך הגוף, וללמדך את הדין הנז"ל, ולהודיעך בזה טעמא דמילתא. לפי שאין לבני אדם חלק ביצירת הנפש. ועל זה מורה צורת הליפוף כאן. ואין להקשות כי הנפש בלאו הכי נזכרת בפסוק בהדיא, ומה צורך בליפוף. לפי שבפסוק לא מיירי בנפש הנרצח דבה עסיקין, אלא בנפש הרוצח, וזה פשוט. עכ"ל.

הנה מה טוב ומה נעים כי נאחזו במסורת אבותינו להמשיך ולכתוב בספרי התורה את האותיות הלפופות והעקומות כפי שניתנו למשה מסיני.

כתב רבינו הרמב"ם בהלכות ספר תורה פרק ז' הל"ח, ויזהר באותיות הגדולות, ובאותיות הקטנות, ובאותיות הנקודות, ובאותיות שצורתן משונות כגון הפיין הלפופות, והאותיות העקומות כמו שהעתיקו הסופרים איש מפי איש.

ומרן שליט"א כתב בשלחן ערוך המקוצר סימן קס"ה סע"כ כ"ב, ישנה עוד מסורת מקובלת בידינו איש מפי איש לאותיות מסוימות בתורה שהן צריכות להיכתב בשינוי מן הרגיל, והם נקראים פאי"ן לפופות ואותיות עקומות וכדומה, כמו שכתבו הפוסקים... והאותיות הללו נזכרות ונעשות בכל ספרי תימן וגדולי רבניה דור אחר דור. וזולתי מקרוב הפסיקו הרבה סופרים לכתבן מטעמים שאינם מספיקים, אבל הנכון והעיקר לכתבן למצוה מן המזכיר. ולכולן יש טעמים ורמזים וסודות נפלאים.

לחלק מן האותיות הלפופות והעקומות מובאים בספרים טעמים נגלים, ונביא כמה דוגמאות. בספר דברים (י"א, י"ז) "וחרה אף ה' בכם", החי"ת של המילה וחרה עקומה, ההסבר לכך מביא מוהר"ר יחיא בשירי צוק"ל בספרו חבצלת השרון, וזה לשונו, למה החי"ת עקומה, וכן שאר האותיות העקומות, על שם הדרך המעוקמת, או הנחש המעקם מהלכיו, כך אלו האותיות מורין בעקימתן שאם הלך האדם בדרך הישרה ואינו מכעיס לבוראו, מוליך אותו בדרך

הודעה חשובה

לכל המעוניינים בהדרכת חתנים/כלות, יש בידינו רשימת מדריכי חתנים/כלות מוסמכים הבקיאים גם במנהגי תימן כמובא בשלחן ערוך המקוצר חלק ששי וקדושת ישראל. ניתן לפנות אלינו בעניין זה בטל' 03-6780070. כמו כן מדריכי חתנים וכלות מוסמכים הבקיאים גם במנהגי תימן המעוניינים שנפנה אליהם חתנים/כלות יפנו אלינו לטל' הנ"ל.

בס"ד לאחר הוצאתו לאור של הספר החשוב **פסקי מהרי"ץ - שערי טהרה**, עומלים אנו כעת להוציא כרך נוסף **פסקי מהרי"ץ - קריאת ספר תורה**. המעוניינים בהנצחות ובהקדשות יפנו לטל': 03-6780070.

דיני ארבעת המינים בשביעית ובשמינית מתוך הספר שנת השבע

- א. אתרוג, אע"פ שהוא אילן, כיון שגדל על כל מים, היינו שזקוק להשקאה בידי אדם ואין מסתפק בהשקאת מי גשמים, דינו כירק. לפיכך אין לסחור באתרוג שנקטף בשמיטה, ומאידך יש להחמיר שלא לסחור באתרוג שנלקט אחר ראש השנה דשמינית, זולת ע"י "אוצר בית דין" או בהבלעה. דהיינו, שיקנה דבר שאין בו קדושת שביעית, כגון ביצים וכדו', ויאמר למוכר שהאתרוג במתנה והתשלום הוא עבור המאכל או החפץ שאינו קדוש בקדושת שביעית. ויש להקפיד שתהא הבלעה המסתברת, ולא שוה מאה בשקל:
- ב. לולב בשנה השמינית, יש אומרים שקדוש בקדושת שביעית, ולהרמב"ם אינו קדוש, והכי נקיטין.
- ג. הדס בשנה השביעית והשמינית אין בו קדושת שביעית.
- ד. ערבה אין בה קדושת שביעית דעץ בעלמא הוא:

